

Novi grobovi

Joe Hocevar

V soboto je po enomesečni bolezni umrl na svojem domu v Pinellas Parku v Floridi 66 let stari Joe Hocevar, ki je živel preje na 2010 E. 221 St. v Euclidu, Ohio, mož Irene, roj. Salomick, oče Edwarda, Mrs. Anthony (Irene) Laudani, Mrs. Rodger (Geraldine) Salvatore, Mrs. Ronald (Patricia) Suster, 12-krat stari oče, brat Vincenta, Franka, Mary Hocevar in pok. Frances Urnkar. Pokojnik je bil rojen v Clevelandu in bil zaposlen pri Fisher Body Div. General Motors Corp. skozi 39 let, dokler ni bil premeščen v Warren, Mich., kjer je bil 5 let, dokler ni stopil leta 1968 v pokoj in se preselil v Florido. Bil je član Društva Kras št. 8 ADZ in faran presv. Srca Jezusovega v Pinellas Parku. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri ob 9.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 10.00, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9. Ob 8.30 nocoj bodo obkristi molili rožni venec. Družina bo hvaležna za darove Slovenskemu starostnemu domu na Neff Road v pokojnikov spomin.

Frank A. Jeric

V Euclid General bolnišnici je umrl 65 let stari Frank A. Jeric s Colonial Avenue, Euclid Beach Trailer Park, vdovec po l. 1970 umrli ženi Emmi, roj. Murgel, brat Charlesa in Ernesta, rojen v Clevelandu, zaposlen kot nadzornik pri Morrison Products Co. do svoje upokojitve lani, veterane druge svetovne vojne. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. danes ob 11.15, v cerkev sv. Viljema ob 12., nato na Kalvarijo.

Peter Latkovich

V petek zvečer je umrl v Euclid General bolnišnici 81 let stari Peter Latkovich s 16318 Groveood Avenue, rojen na Hrvaškem, od koder je prišel v ZDA leta 1909, mož Mary, roj. Kekic, oče Petra, Johna, Toma in Caroline Jerele, 17-krat stari oče, 9-krat prastari oče, brat Paula in Miloša (Jug.). Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v torek, ob 9.45, v cerkev sv. Nikole ob 10.30, nato na pokopališče Vernih duš. Pokojnik je bil član Sv. Nikole HKZ.

Millie Schabel

V nedeljo je umrla v Euclid General bolnišnici 65 let stara Millie Schabel s 410 Acaccia Dr. v Willowicku, roj. Pertick, žena Karla, mati Edwarda in Karla, 6-krat stara mati, sestra Alberta Pertick, Mrs. William (Louise) Mramer in Mrs. Ben (Rose) Salupo. Pogreb bo jutri, v torek, ob 9.15 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev sv. Marije Magdalene na Vine St. ob 10., nato na pokopališče Vernih duš. Ure krogeljanja danes pop. 2-4 in zvečer 7-9.

Laddie Mezgec

Po kratki bolezni je umrl v petek zvečer v St. Vincent Charity bolnišnici 58 let stari Laddie Mezgec, sin pok. Franka in Jennie, roj. Curk, oče Garyja in Jeanne, brat Franka, Victorije Arnsek in Hermine. Pokojnik je bil član ADZ št. 34 in SNPJ št. 139. Pogreb bo jutri, v torek, ob 8.30 iz Fortunovega pogrebnega zavoda na 5316 Fleet Avenue, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Zadnje vesti

LICE, Tur. — Hud potres preteklo soboto je skoraj popolnoma uničil to naselje z nekako 8.000 prebivalci. Tod je bilo okoli 850 mrtvih, prav toliko, če ne več pa v okoliških naseljih. Potres je bil jačine 6.8 na Richterjevi lestvici.

ZAGREB, SFRJ. — Včeraj okoli poldne je precejšen potresni sunek vznemiril severovzhodno Hrvaško, področje okoli Varaždina, Čakovca in Krapine. Bilo je nekaj malega škode, pa nobenih človeških žrtev.

BOSTON, Mass. — Državni guverner je pozval v službo okoli 1000 pripadnikov Narodne garde, ko se je del policije javil med "holne", da mu ne bi bilo treba danes varovati prevažanje šolarjev, ko se je tu z nekaj dni zamude začel redni šolski pouk.

NEW YORK, N.Y. — Mestna uprava je v hudih finančnih težavah, kar pa se zdi, da učiteljske organizacije ne briga, ko grozi s štrajkom, če ne bo mesto ustreglo njenim zahtevam. V zadnjih dneh je šolski odbor sporočil kakim 7.000 učiteljem in učiauejicam, da za nje ni službe, prav tako okoli 7.000 pomožnim učiteljem in učiteljicam.

TRIPOLI, Lib. — Včeraj je prišlo tu do spopadov med muslimani in krščanskimi Maroniti. Trdijo, da je bilo okoli 30 ljudi mrtvih. Prebivalstvo Libanona je razdeljeno približno enako v kristjane in muslimane, ki se običajno še kar razumejo med seboj. Letošnjo pomlad je prišlo do večtedanskega boja med njimi na področju glavnega mesta Beiruta in okolice, tokrat je prišlo do spopada tod. Oblasti se prizadevajo, da pomiritev, ki pa ne bo lahka.

FOREST HILLS, N.Y. — Odlična češka teniška igralka Martina Navratilova, stara 18 let, je včeraj tu razkrila, da je prosila za politično zatočišče v ZDA, ker se boji, da bi jo oblasti po povratku domov ne pustile več iz dežele. Očitajo ji, kot je dejala, da se je preveč "amerikanizirala".

BEIRUT, Lib. — Palestinska

Gen. Weyand pojde na obisk v Romunijo

WASHINGTON, D.C. — Gen. F.C. Weyand, načelnik armadnega glavnega stana, se pripravlja na obisk Romunije, prvi v kateri izmed držav članic Varšavske zveze. V Moskvi na ta obisk ne gledajo s posebno prijaznim očesom.

V Pentagonu in v Beli hiši so gen. Weyanda priporočili, naj v Romuniji, če ga bodo povpraševali o možnosti nakupa ameriškega orožja, pazljivo posluša, pa naj ne daje nobenih obljub.

Prevažanje šolarjev razburja Louisville

Guverner je poslal v mesto

Narodno gardo, ko policija ni bila kos položaju.

LOUISVILLE, Ky. — V petek zvečer je mestna policija ob podpori državne nastopila proti demonstracijam, ki so protestirali zaradi prevažanja šolarjev, s solzivnim plinom. Blizu 10.000 demonstrantov je drugi dan zaporedno glasno, burno in delno nasilno protestiralo proti uvedbi prevažanja šolarjev za dosego rasne integracije. Demonstracije so se nadaljevale v soboto.

Precej belih šolarjev je prevažanje bojkotiralo, med tem ko so črni v glavnem prišli k avtobusom in se z njimi pripeljali v njim določene šole.

Demonstracije so vse dni dosegle velik obseg in policija je izgledala nekaj časa brez moči. Demonstrantje so se spuščali z njo v ruvanje in prerivanje, pa metali vanjo tudi kamenje in vse drugo, kar jim je prišlo v roke. Šolske oblasti sodijo, da bo odpor proti prevažanju šolarjev postopno popustil in da bo rasno integracijo vsaj v omejenem obsegu možno izvesti.

Guverner je poslal v Louisville 1.600 mož Narodne garde, zvezni sodnik pa je prepovedal vsako zbiranje v bližini postaj šolskih avtobusov in vzdolž njihovih poti.

osvobodilna organizacija bo smatrala vsakega ameriškega tehnika na področju Sinaja za "sevranski cilj", je zapisal neki tujakšnji njen list.

Goncalvesa končno le prisilili odstopu

Gen. Vasco Goncalves je pod pritiskom odpora v oboroženih silah končno odstopil, pa bil izključen tudi iz Revolucionarnega sveta.

LIZBONA, Port. — Zmerne skupine v armadi in letalstvu so končno pretekli petek prevladale. Gen. Vasco Goncalves, ki je teden preje odstopil kot predsednik vlade, pa bil imenovan za načelnika glavnega stana oboroženih sil, je na pritisk sam odstopil, ko je po dolgotrajnem odporu spoznal, da druge poti enostavno ni. Predsednik republike Gomes je nato objavil, da je Goncalves prenehal biti član Visokega revolucionarnega sveta, ki je bil do imenovanja vojaškega triumvirata pred nekaj tedni najvišja oblast v deželi in je to postal zopet, ko je triumvirat propadel.

V triumviratu so bili predsednik republike Gomes, predsednik vlade Goncalves in poveljnik vseh varnostnih sil gen. Corvalho. Po odstopu Goncalvesa je v petek gen. Corvalho izjavil, da "triumvirata ni več", s čimer je bila vrhovna oblast in vodstvo revolucije zopet v rokah Visokega revolucionarnega sveta. V tem je prišlo do sprememb, ko so njegovo število zmanjšali od 30 na 24 članov. Izgleda, da imajo večino v njem sedaj zmerne skupine, ki zagovarjajo vlado s široko podporo javnosti. To sestavlja podadm. Azevedo, ki je kot načelnik glavnega stana vojne mornarice podpiral gen. Goncalvesa do zadnjega.

Odstranitev Goncalvesa, ki je bil znan podpornik Komunistične partije in izvajalec njenega programa ter njenih naporov za dosego polne oblasti na Portugalskem, je vsaj delno končala težko politično krizo in preprečila državljansko vojno. Ali bo privedla do sestave trdne vlade s široko podporo vojakov in političnih strank, bodo pokazali prihodnji dnevi.

ZA POSKUSOM UMORA PREDSEDNIKA MANSON?

Pomožni javni tožilec v Los Angelesu Stephen Kay je dejal, da "prav nič ne dvomi", da je za poskusom umora predsednika ZDA Geralda R. Forda pretekli petek Charles Manson, ker "Mansonova dekleta enostavno ne delajo po svoji volji, ampak po ukazih Charlesa Mansona". — Dosedanja preiskava poskusa napada na predsednika ni odkrila nobene zarote, trdijo njeni voditelji.

SACRAMENTO, Kalif. — Ko je šel predsednik ZDA Gerald R. Ford pretekli petek nekaj pred 10. uro popoldne iz hotela Senator na Kapitol, kjer je bil napovedan njegov govor pred skupno sejo državne zakonodajne, je po poti segal v roke ob poti zbranim ljudem. Nenadno se je med temi rokami komaj dva čevlja od predsednika pojavila roka z revolverjem, naperjenim proti predsedniku. Član predsednikove osebne straže 47 let stari Larry M. Buendorf je naglo zagrabil roko in jo obrnil proč od predsednika, nato pa ji revolver izvil. Revolver je proti predsedniku ZDA napelila 26 let stara Lynette Alice Fromme, ena od članic "družine" Charlesa M. Mansona, ki je bil obsojen umora znane igralka Sharon Tate in 6 drugih ljudi leta 1969.

Napadalka v zaporu

Napadalko so naglo spravili na tla, pa ja nato odvedli v zapor. Kasneje so jo obtožili poskusa umora predsednika ZDA in jo zaprli v okrajno ječo v Sacramento, ko ni mogla položiti jamstvenega bonda za 1 milijon dolarjev.

Predsednika Geralda R. Forda je takoj po odkritju revolverja v dekletovi roki njegova straža naglo povedla do državne Kapitolu, kjer je imel nato pripravljen govor pred državnim skupščino. V njem je poudaril potrebo po odločnem boju proti zločinstvu, ki dobiva vedno nevarnejši obseg v vseh delih naše dežele. Napada nanj predsednik v svojem govoru ni omenil in niti ni pokazal kakega posebnega znaka vznemirjenja.

Predsednik v vedni nevarnosti

Poskus napada na predsednika ZDA je zbudil spomine na umor predsednika Johna F. Kennedyja novembra 1963 in vznemiril vso deželo. Ker se na srečo predsedniku G. R. Fordu ni nič zgodilo se je razburjenje umaknilo, ostala pa je zavest, kako je življenje predsednika ZDA v vedni nevarnosti kljub skrbnemu čuvanju.

Ko so sporočili predsednikovi ženi Betty Ford poskus napada na njenega moža, je dejala: "To je nekaj, s čimer moramo živeti."

Podpredsednik ZDA N.A. Rockefeller, ki bi predsednika nasledil, če bi bil ta ubit, je pripomnil, ko je izvedel za poskus napada, da je to "potrebno in neizogibno politično tveganje". "Če ste v oboroženih silah, vzamete na sebe neko tveganje. Isto je z javnim življenjem. Hvala Bogu, da je predsednik varen!" je dejal N. A. Rockefeller.

Kalifornijski državni guverner E. G. Brown Jr. je rekel: "V tej deželi je veliko zmešanih ljudi... To je del stvarnosti v Ameriki po teh letih."

Za poskusom umora Manson?

LOS ANGELES, Kalif. — Pomožni javni tožilec Stephen Kay, ki je sodeloval v obtožbi in sodni razpravi proti Charlesu M. Mansonu in njegovi "družini", je potem, ko je zvedel za poskus napada na predsednika ZDA G. R. Forda, izjavil, da "prav nič ne dvomi", da je za tem poskusom Charles M. Manson, "ker Mansonova dekleta ne delajo po svoji volji, ampak po ukazu Mansona". S. Kay je dejal, da "je lahko spravi sporočila v ječo in iz nje". Po njegovi sodbi naj bi bil namen poskusa napada na predsednika ZDA želja priti pred javnost.

"Kot jaz poznam Squeaky (Lynette Fromme), mislim, da se bo pokazalo, da je bilo to storjeno zaradi publicitete. Po moji sodbi je bil smoter dobiti forum za Charlesa Mansona in njegovo filozofijo. Kakšen boljši način doseči publiciteto je kot umor predsednika ZDA?" je razlagal S. Kay svojo presojo ozadja za napad na predsednikovo življenje.

Lynette Fromme, stara 26 let, je ena od prvih članic Mansonove "družine" in tudi ena od najbolj predanih. Bila je soobtožena umora Sharon Tate in 6 drugih oseb, pa je bila oproščena zaradi pomanjkanja dokazov. Od letošnjega februarja je L. Fromme s Sandy Good, tudi članico Mansonove "družine" v Sacramento, kjer sta obedve iskali dovoljenje za obisk C. Mansona v ječi San Quentin.

Secret Service, ki skrbi za varnost predsednika ZDA, redno pregleda položaj v vsakem kraju, predno pride vanj predsednik ZDA. To je storil tudi v Sacramento. Trdijo, da na sečez dan in 55 F (13 C) ponoči, znamu nevarnih oseb Secret Service L. Fromme ni imel.

Iz Clevelanda in okolice

Preložitev seje—

Podružnica št. 25 SZZ ne bo imela seje v nedeljo, 14. septembra, ampak v sredo, 10. septembra ob dveh popoldne v društveni sobi farne dvorane pri Sv. Vidu. Tajnica bo pobirala assessment od 1.30 dalje. Vse članice vabljen, po seji bo zabava.

Pozdravi z Višarjem—

Z znane božje poti na Višarjah pošiljajo prijateljem pozdrave Frank Selic in njegova družba, v kateri so bili Jožica, Milena, Tone in Božo.

Segregacija šol—

NAACP — Narodna zveza za napredek barvnih ljudstev, glavna črna organizacija v deželi, — je obtožila clevelandske ošle, da uganjajo segregacijo. Podatki naj bi dokazovali, da je 78% vsega črnega osebja v šolah, kjer so v večini črni šolarji in le 16% jih je na čisto belih šolah ali šolah z veliko večino belih otrok. Tožbo, ki jo je organizacija vložila pri zveznem sodišču, bo obravnaval sodnik F. J. Battisti 10. novembra 1975.

Mali Smaren—

Danes je Mali Smaren, nezapovedan praznik Marijinega rojstva. Vsem slovenskim ženam in dekletom, ki danes godujejo, najlepša godovna voščila!

Zadušnica—

V sredo ob 8.15 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojne Johna in Jennie Rutar ter Frances Champa za obletnice smrti.

Konvencija GOP

v Kansas City— Narodni republikanski odbor je soglasno sinoči izbral za kraj nominacijske konvencije prihodnje leto Kansas City kljub močnemu prizadevanju župana R. J. Perka in predsednika mestnega sveta Clevelanda G. Forbesa, da bi privabila konvencijo v Cleveland.

Kanadski skupni narodni dohodek zopet raste

OTTAWA, Kan. — Vlada je objavila, da je kanadsko narodno gospodarstvo v drugem četrtletju 1975 porastlo za 0.3% — po oštretju inflacije — in pomeni prvi stvarni porast po enem letu. Doseglo je letno raven 107.31 milijonov dolarjev.

Po uradni presoji pomeni to, da je kanadsko narodno gospodarstvo začelo rasti in se dvigati iz zastojav. V to smer kaže tudi obsežna razprodaja starih zalog in povečanje novih naročil.

Nobene zarote

Zvezni javni tožilec D. Keyes je povedal, da je imela Lynette Fromme revolver .45 kalibra v toku, privzemanem k nogi, skrit pod dolgo obleko. Znan je lastnik revolverja, vendar njegovega imena niso dali v javnost.

Četudi je vključenih v preiskavo blizu 100 agentov FBI, doslej niso našli, kot trdijo, nobenih znakov, da bi bil poskus napada na predsednika Forda delo kake zarote. Lynette "Squeaky" Fromme naj bi bila sama.

Vremenski prerok

Večičnoma sončno z najvišjo temperaturo okoli 73 F (23 C) čez dan in 55 F (13 C) ponoči. Verjetnost dežja čez dan in zvečer 30%.

"TRETJI SVET" IŠČE POT K "NOVEMU" GOSPODARSKEMU REDU

NEW YORK, N.Y. — Tu zboruje glavna skupščina Združenih narodov na izrednem zasedanju, ki je bilo sklenjeno na zahtevo "Tretjega sveta", da razpravlja o "novem" gospodarskem redu v svetu.

"Tretji svet" sestavlja sedaj 82 držav, ko so v to skupnost spregleli na zasedanju v Limi pretekli mesec oba Vietnam, Severno Korejo in Palestinske Arabce. To naj bi bile neuvrščene države, ki ne pripadajo ne zahodnemu bloku, ki ga vodijo ZDA, in ne vzhodnemu, ki ga vodi Sovjetska zveza.

Ta skupina držav je nastala iz držav, ki so bile v razni meri nevtralne in neuvrščene, ko je divjala mrzla vojna med komunističnim in sobodnim svetom. Ko je prišlo do spora med Sovjetsko zvezo in L. R. Kitajsko, se zadnja prizadeva na vse načine, da bi kot "razvijajoča se" bila priznana kot del "Tretjega sveta" in če le mogoče tudi njegova vodnica.

V prvi dobi je imel nevtral-

ni blok držav glavnega vodnika v indijskem Nehruju, manjše pa v nedavno umrlem Hajle Selasiju, Indoneziju Sukarnu, Gancu Nkrumahu, Egipčanu Naserju in Jugoslovani Titu. Od teh je ostal edino še Tito, ki pa tudi izgublja nekdanji vpliv, ko je dosegel visoka leta in se ga očitno loteva senilnost.

Nevtralne države so v prvem razdobju polagale važnost na politično plat, med tem ko sedaj prevladuje gospodarska. "Tretji svet" se pritožuje, da mora 70% vseh ljudi na svetu izhajati s 30% vseh dobrin, med tem ko preostalih 30% ljudi porablja 70% vseh dobrin. Tako stanje je za "Tretji svet" nesprejemljivo in seveda krivično, ker imamo pač "vsi ljudje enake pravice do življenja in do prirodnih bogastev".

Zanimivo je, da voditelji Tretjega sveta govorijo le o pravicah, ne menijo pa se za enake dolžnosti, za enako podjetnost, za enako pridnost in delavnost!

Gospodarski razviti indu-

strijski svet ni dobil tega, kar ima, od nikogar v dar. To je sad njegovega trdega dela, vztrajnosti, pridnosti in spoštnosti. S krščanskega moralnega stališča je vsakdo dolžan pomagati svojemu bližnjemu, tako bogatin kot revež, vsak je dolžan ljubiti svojega bližnjega kot sam sebe. Zal se v mednarodnih odnosih med državami nihče ne drži te zapovedi. Voditelji krščanskih narodov niso nobena izjema.

Gospodarsko nerazvite države vidijo blagostanje v razvitih in bogatih ter si ga tudi same žele. To je popolnoma razumljivo, toda zavedati se morajo, da jim to ne bo samo padlo v naročje, ampak bodo morale za to trdo in dolgo delati. Računati na darežljivost bogatinov je prazno upanje, da bi mogle do njihovega bogastva s silo, za to so preslabe. Vse zagnano govorjenje o "pravicah" in o nujnosti "novega" gospodarskega reda, do katerega bi rade revne države prišle potom "delitve" do-
brin, je prazno in ne vodi ni-

kamor.

Bogate, gospodarsko razvite države bodo pomagale le tam in v taki meri, kjer se jim bo to zdelo koristno za nje same.

To spoznanje je začelo prodirati v glave bistrejših voditeljev držav Tretjega sveta, ki so postali umirjenjski in iščejo praktične rešitve za svoje težave v neposrednih razgovorih s tistimi, od katerih sodijo, da morejo upati na dobro voljo, če že ne vidijo skupnih koristi.

Tretji svet je med seboj razdeljen, je različen po kulturni stopnji, po veri, po spodobnostih in miselnosti. Povezal se je med seboj v pričanju, da bo tako lažje dosegel skupni cilj — del bogastva, ki so ga ustvarili drugi, po prepričanju Tretjega sveta z "izkoriščanjem" njega, ki zato zahteva le vrnitev "ugrabljenega".

Tak vtis je dobil tisti, ki je pretekli teden poslušal na izrednem zasedanju glavne skupščine ZN nekatere zagnane voditelje Tretjega sveta.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združena država: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece

SUBSCRIPTION RATES:

- United States \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
- Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months

Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 137 Monday, 8, 1975

Pogovori med katoliškimi Slovenci in dunajsko vlado se bodo nadaljevali

Koroški Slovenci zahtevajo od vlade na Dunaju svoje pravice in se pri tem opirajo v prvi vrsti na določila avstrijske državne pogodbe v členu 7. Četudi je bila ta pogodba podpisana že leta 1954, določila tega člena še niso bila izvedena. Koroški Slovenci so spoznali, da se bodo morali za njihovo izvedbo trdo boriti, ko zavlačevanju ni ne konca ne kraja, nemški nacionalisti pa se že javno oglašajo proti izvedbi člena 7, četudi bi to lahko povzročilo Avstriji nevarne mednarodne zapletitve.

Ta mesec naj bi se začeli pogovori predstavnikov koroških Slovencev s posameznimi resornimi ministri avstrijske zvezne vlade o problemih v zvezi z izpolnjevanjem 7. člena avstrijske državne pogodbe. Na zadnjih pogovorih predstavnikov obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev s kanclerjem Kreiskim so namreč posamezna pristojna ministrstva predala koroškim Slovincem svoja stališča v zvezi z ustreznimi določili 7. člena avstrijske državne pogodbe, ki naj bi jih koroški Slovenci preštudirali, vse to pa bi služilo kot osnova za pogovore o konkretnih vprašanjih manjšinske zaščite.

Za zdaj je znan samo termin za pogovore z avstrijskim pravosodnim ministrom dr. Brodo. Ta se bo sestal s predstavniki koroških Slovencev v Celovcu 19. septembra, sestanki s prosvetnim, zunanjim, finančnim in notranjim ministrom pa bodo pozneje. Po zaključku pogovorov z resornimi ministri bi se naj koroški Slovenci ponovno sestali z avstrijskim kanclerjem na nadaljevanje začelih pogovorov.

Ni dvoma, da bo tudi pri pogovorih koroških Slovencev s posameznimi ministri v ospredju vprašanje ugotavljanja manjšine, konkretnije vprašanje, ali posamezna ministrstva avstrijske zvezne vlade postavljajo rešitev odprtih vprašanj manjšinskega šolstva, uporabe slovenščine na uradih in na sodiščih, finančno pomoč za pospeševanje manjšinske kulturne in prosvetne dejavnosti in druge, v odvisnost od številčnega stanja manjšine ali ne.

Vsako takšno postavljanje bi že vnaprej ogrozilo uspešnost pogovorov, na drugi strani pa tudi demantiralo pripravljenost avstrijske vlade, da končno le začne konstruktivno reševati odprta manjšinska vprašanja, kar so prav v zadnjem času izjavili nekateri vodilni avstrijski politiki, med njimi tudi kancler Kreisky in na kar v določeni meri kaže tudi samo dejstvo, da so zvezna ministrstva — prvič po podpisu državne pogodbe — tudi pripravila omenjene materiale.

Seveda je tudi za manjšino zelo pomembno, da se na te pogovore temeljito pripravi in nastopi na njih z izdelanimi stališči. Časa za takšno pripravo je bilo brez dvoma dovolj.

Narodni svet koroških Slovencev je še pred časom formiral tri delovne odbore, katerih naloga je pripraviti predloge za rešitev odprtih vprašanj 7. člena. Ti delovni odbori imajo značaj strokovnih gremijev in bi naj formulirali stališča k vprašanjem šolstva ter uporabe slovenščine na sodiščih in v javni upravi. V kolikor bi bila izvedba teh določil avstrijske državne pogodbe odvisna tudi od rešitve določenih personalnih vprašanj, pa bi naj ti odbori pripravili tudi tozadevne predloge.

Mimo tega je Narodni svet koroških Slovencev sklenil, da bo celotno težišče svoje jesenske dejavnosti usmeril na to vprašanje in da bo priredil v posameznih občinah vrsto informativnih zborovanj, na katerih bodo govorili o vseh vprašanih predvidenega paketa določil za izvedbo državne pogodbe. Podobne ukrepe pripravlja tudi Zveza slovenskih organizacij, seveda pa bodo posamezna stališča pred sestanki s posameznimi ministri in pozneje z zveznim kanclerjem še uskladili preko koordinacijskega komiteja.

Med najvažnejšimi stališči, ki jih bosta morali pripraviti obe osrednji organizaciji, so brez dvoma stališča v zvezi z manjšinskim šolstvom. Stališča, ki jih zastopata v tej zvezi obe osrednji organizaciji koroških Slovencev v memorandumu, ki sta ga ob 20-letnici podpisa avstrijske državne pogodbe predali avstrijski zvezni vladi, so namreč naletela na precejšen odpor znotraj slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Kot je znano, sta obe osrednji organizaciji v omenjenem memorandumu predlagali namesto obveznega dvojezičnega šolstva — to je veljalo na Koroškem do leta 1958 in so ga koroški Slovenci tudi pozneje vedno zahtevali — kompromisno rešitev, ki predvideva slovenščino kot učni predmet samo za tiste otroke, ki so že v predšolski dobi doma govorili slovensko.

Ta kompromisni predlog je povzročil vrsto protestov in protestnih resolucij, najprej med študenti, nato pa tudi številnih krajevnih političnih in kulturnih organizacij koroških Slovencev, ki pripadajo obema osrednjima organizacijama.

Med temi resolucijami je tudi resolucija 25 pedagogov na dvojezičnih šolah, med podpisniki pa so tudi direktor slovenske gimnazije dr. Pavle Zablantnik, župan in šolski upravitelj Herman Velik, inšpektor Rudi Vouk, profesor dr. Valentin Inzko in drugi. V protestnih resolucijah je predvsem izražena zahteva, da je treba omenjeni kompromisni predlog obeh osrednjih organizacij revidirati skupaj s pedagogi in manjšinskimi krajevnimi organizacijami.

BESEDA IZ NARODA

Neprijetnost v prijetnosti...

NEW YORK, N.Y. — Bralci Ameriške Domovine in Jednotnega Glasila Ameriški Slovenci me poznajo kot stalnega poročevalca o življenju slovenske njujorške srenje. Seveda večina teh mojih poročil govori o dogajanjih pri cerkvi sv. Cirila na Osmi cesti v mestu New Yorku. Le tod okoli je še največ tistega življenja, da ima še pravo slovensko obeležje.

In prav to življenje, ki se je tod začelo pred dobrimi šestdesetimi leti, se je vezalo prav močno s tistim okoli cerkvice sv. Križa v Bridgeportu. Ti dve slovenski srenji, svetokriška v Connecticutu in svetocirilska v New Yorku, sta bili še nedolgo tega pravi posestrimi. Družila jih je ista misel, krščanska in slovenska.

In prav zato je bilo povsem naravno, da so skozi leta in leta tekla medsebojna obiskovanja, ki so utrjevala življenje tu in tam, dokler je bil pri moči stari slovenski rod, ki se je držal svojega slovenskega jezika in slovenske pesmi. Te vezi ni nič motilo, da si pri Sv. Križu slišal bolj narečno govorico, prekmursko. In celo lepo prekmursko nabožno pesem si lahko slišal v tej cerkvi. To je bila pestrost, to je bila lepota našega slovenstva v tem vzhodnem delu Ameriškega.

In življenje je podvrženo zakonom življenja ter smrti hkrati. Le malokdaj v polnem življenju pomislimo na to dejstvo in se igramo brezskrbno z življenjem — kot da bi bilo to nekaj večnega. V takšni igri z življenjem nas že zagrabi odmiranje. Odmiranje pa ni nič drugega kot odpadanje potrebnega namočenja za izročeno življenje. Temu zakonu življenja je zapisana posameznost in prav tako mu je zapisana vsaka skupnost.

Kaj bi bilo z našim narodom na Slovenskem, ki je toliko stoletij živel pod tolikimi in tako močnimi tujimi pritiski, da se ni tako krčevito držal svoje besede? V svoji besedi in v njeni zvočnosti je zapel s pesmimi, ki jim zdaj pravimo narodne pesmi. Ta pesem, če ji skrbno prisluhnemo, pa zavrača Cankarjeva trditve — tod so veseli ljudje doma. Naša narodna pesem je v bistvu otožna. Leto dni je od tega, ko nas je obiskal koroški pevski zbor GALLUS, ki je spet prinesel to narodno pristnost med nas. Čudovito so zapeli pesem našega prvotnega kraljevstva. In vendar, kakor je ta pesem lepa, je hkrati otožna. Večina izmed nas ima zdaj ploščo tega ameriškega koncerta koroškega zbora Gallus, zato se lahko še zmeraj poglabljamo v bistvo te pesmi. V njej je naša duša, v njej je naša zgodovina, neveselo dogajanje slovenskega rodu na Slovenskem, ki je le ohranil svoje srce in dušo, ko so mu od telesa rezali kos za kosom in ga stisnili v še tesnejši življenjski prostor.

Naše srenje na tujem stiska okolje in moderni čas. Krčimo jih sami ko, opuščamo v vsakim rodom bolj in bolj svojo besedo, in seveda zatagadelj tudi svojo pesem. Človek pa zmeraj gre nad tja, koder jo najde.

Zaradi tega gremo njujorški srenjčani kar radi k svojim bratskim sosedom v vas — zlasti kadar nas povabijo ZVONOVCI, ker vemo, da nam bodo za-

res lepo zapeli našo slovensko narodno in tudi umetno pesem. Umetna večina ni tako otožna, kot je narodna, zraven tega so ti pevci, Usvi fantje in drugi, veseli in družabni slovenski ljudje, tako da je v njihovi družbi zares zmeraj prijetno. Kako ti fantje zapojejo našo pesem zdaj lahko slovenski ljudje ugotavljajo vsepovsod na Ameriškem, ker so letošnjo pomlad izdali svojo ploščo "ZVON". Je to stereo-plošča, na kateri je vlitih 11 slovenskih pesmi. Ta čudoviti moški zbor za prepevanje slovenske pesmi sestavljajo naslednji pevci:

Prvi tenor: Hanzi Galle in Peregrin Us, ki je hkrati pevovodja zbora; drugi tenor Armin Kurbus, Fredi Mally in Maks Us; bariton Avgust Us in Jože Us; bas Tone Kompare, France Us in Janko Us.

Ne vem, koliko so naši ljudje posegli po tej zares dobri plošči zbora ZVON iz Fairfielda, Conn., na Njujorskem so jo naši ljudje z velikim zadovoljstvom sprejeli in je našla pot v skoraj vse slovenske domove.

Tisti Slovenci po Ameriškem, ki te plošče še nimate, pišite pismo na naslov: "ZVON", c/o Armin Kurbus, 62 May Street, Fairfield, Conn., 06430, ali pa na naslov: League of Slovenian Americans, Inc., P.O. Box 32, Brooklyn, N.Y., 11227. Cena je \$5 plus poština 50c.

Omenjeni zbor ZVON je imel že več nastopov v svojem domačem mestu Fairfieldu, Conn., v New Yorku pri Slovincih in pri Srbih, gostoval pa je tudi v cerkveni dvorani slovenske fare v Johnstonu, Pa. Radi bi šli tudi drugam, a slovenski Cleveland, Chicago, Milwaukee, Toronto in Hamilton jih ni še povabil. Te slovenske srenje, ki so večje od njujorške in one, kjer je Zvon doma, so opustile nekaj zanimivega in lepega za utrjevanje slovenstva na Ameriškem, nekaj, kar bi utrjevalo napore za utrjevanje tega.

Osebnost, ravno zaradi teh naporov ohranjanja narodne stvari na Ameriškem, sem srčno in iskreno povezan s temi pevci. Vsekdo od njih mi je kot rodni brat. Rad jih slišim kot celoto. Rad slišim, kako se ta pevška skupina umetniško dviga pod vodstvom Peregrina Usa, ko z vsakim nastopom še več obeta. Rad slišim mehki glas, kristalno čist prvi tenor Hanzi Galle, kadar zapoje "Mojece, Mojece..." Rad slišim Gustelina Usa, ko "Rad bi rož rdečih" in ko kliče "Sijaj, sijaj sončece..." Rad slišim ves zbor, ki je z lepimi glasovi zlit v celoto, da zapoje kot pravi zvon iz pravega bronca, da doni v prostoru slovenskem in grabi slovensko srce in dušo.

V vsakem življenju pridejo neprijetnosti in težave. Tako sem 24. avgusta spoznal, da mora ta lepa slovenska pevška skupina preiti nemale težave. Najti mora nadomestilo za odhajajočega tenorista Hanzi Galleta.

Hanzi in njegova žena sta Koroška, po rodu iz neposredne okolice Beljaka. In Hanzi se je odločil, da se z družino vrne v svojo rodno Koroško, ki jo je zapustil pred 21 leti. Deset let je živel v Kanadi in 11 let v Združenih državah, v bridgeportski slovenski srenji.

Ko je pred leti Armin Kurbus organiziral pevsko skupino v tem slovenskem naselju in je Peregrin Us prevzel pevsko-umetniško vodstvo, se jim je pridružil tudi tenorist Hanzi Galle, ki je bil kot prvi — in to dober — tenorist glavna nosilna opora zbora.

V nedeljo, 24. avgusta, sem bil povabljen v Stratford pri Fairfieldu, Conn., na dom pevovodje Peregrina. Rečeno mi je bilo, da se bomo tam na prijateljskem pikniku ob plavalnem bazenu poslovlili od Hanzi Galle.

Zmeraj sem imel rad, ko so ti fantje prišli v New York na Osmo med Slovence. Zmeraj sem jih imel rad, ko so prišli v bratsko srbsko skupnost k Sv. Savi in tam zapeli našo pesem. Rad sem šel z njimi v Johnstown. Zmeraj sem rad prišel na njihove prireditve v Fairfield.

Seveda prav tako sem rad prišel mednje na to njihovo povabilo, čeprav mi je bilo to njihovo prijetno povabilo kot pelin-roža... neprijetnost v prijetnosti... In tako je nam vsem zbranim potekalo to nedeljsko popoldne. Sonca ni bilo... Dež je pršil in spet pršil... Umaknili smo se mu v hišo in delo-

ma v šotor na vrtu... Pa je prišel trenutek, ko je padlo povečanje: Vsi notri... In vsi smo bili v lepem in urejenem kletnem prostoru okoli miz. Pevci-fantje so nato stopili v krog brez Hanzi Galle in zapeli pesem: "Oj domovina, domovina moj mili kraj".

Peli so Hanzi ju v slovo, ko se vrača v svoj mili kraj na Koroškem. Po tej pesmi se je poslovil v imenu pevške skupine Zvon Armin Kurbus in mu po govoru, ko je bilo polno zasoljenih oči, izročil darilo lep servis za liker, kateremu je bila dodana steklenica likerja. V imenu takojšnjih Slovencev se je od Hanzi Galle poslovil eden od prijateljev te slovenske pevške skupine, Stanko Mally, ki je hkrati njihov delovni član, čeprav ni aktiven pevec.

V imenu njujorških Slovencev, ki smo pevca Hanzi Galle vzbudili, in v svojem imenu pa se je od Hanzi Galle poslovil še pisec poročil o življenju tega nam tako potrebnega slovenskega zbora na vzhodni obali Ameriškega.

Ob koncu je poudaril praznino, ki bo nastala 3. septembra, po Hanzi Galle odhodu in zato zaključil s kričečo željo vseh: Hanzi, pridi nazaj!

Tone Osovnik

VESTI IZ SLOVENIJE

Oglarji so zakurili kopo

V začetku meseca avgusta na "dan oglarjev" so se na Grablji pod Starim vrhom med Poljansko in Selško dolino zbrali stari oglarji in zakurili kopo ljudem, ki so obiskali to turistično prireditev, so prikazali kako so nekaj v teh krajih kovali oglje.

Oglarjenje je v Sloveniji prenehalo in šlo v pozabo kot toliko drugih del in poslov iz nekdanjih starih dni. V začetku tega stoletja je bilo še zelo živo in na široko razširjeno. Tedaj je bilo tudi še obilo kovačij, kjer so oglje rabili.

Srednja šola v Sežani

Letošnje jesen bosta začela oddelka koprške gimnazije in ekonomske šole svoj redni pouk. To bo začetek novega srednjošolskega središča v Sežani, kjer upajo, da bodo kasneje odprli še oddelke strokovnih šol. Sežana dobiva na svojem pomenu kot novo kulturno središče za vso občino.

Kolektivne zastrupitve

Skoraj tisoč delavcev v celjskih delovnih organizacijah je moralo zadnje dni julija na "prišilni dopust", ko je prišlo do množične zastrupitve s hrano. Odgovorni se niso dovolj brigali za zavarovanje hrane pred vremenskimi vplivi in bakterijami. V tovarni Metka so dobili delavci grizo, za katero izvor še niso dognali. Ni izključeno, da ne bi bila v zvezi s poplavo, ki je zajela del mesta in okolice.

V podjetjih LIK Savinja in Toper je šlo za zastrupitve, stare dva meseca in so se spraševali, zakaj so to stanje tako dolgo prikrivali.

Občinska skupščina je odločila močno poostri nadzor v obeh bratih družbene prehrane, da bi nove zastrupitve preprečili.

Spet ribe v Zbiljskem jezeru

Deset mesecev po množičnem poginu rib v Zbiljskem jezeru zaradi izpraznitve akumulacijskega jezera v Mostah je jezero spet polno rib. Prizadevna ribiška družina iz Kranja je v Savo vložila večje količine podustit in klenov, v samo Zbiljsko jezero pa približno tri tone morskih postrvi.

Sl. avgustom so odprli za lov revir od smledniškega mostu do pregrade. Ker postrvi v jezeru še nimajo dovolj hrane, zelo radi prijemajo in ribiči imajo

nadpovprečno srečo pri ulovu. Dnevna ribolovna karta velja 40 dinarjev.

Evropska konferenca v Ljubljani

Evropska konferenca za vzgojo na vidu prizadetih je zasedala v Ljubljani. Na tem velikem prvem mednarodnem srečanju pedagogov se je zbralo poleg udeležencev iz Slovenije in ostalih delov Jugoslavije še 200 strokovnjakov iz 22 evropskih držav ter gostje iz Amerike in Avstralije. Na tem srečanju pedagoških delavcev, psihologov in sociologov je bilo prebranih 35 strokovnih referatov.

Angleška opera gostovala v Ljubljani

V okviru 5. operne bienniala v sklopu 23. letnih kulturnih prireditev je za konec 8. in 9. avgusta gostovala angleška opera Phoenix iz Londona.

V letnem gledališču v Križankah so gostje nastopili z Gayero "Beraško opero" ter z Lampejevo opero "Piram in Tizba" in Purcellovo "Dido in Enej". "Beraška opera" je bila prvič izvajana v Londonu leta 1727, "Piram in Tizba" pa v Covent Gardnu leta 1745.

Kulturna srečanja v Ptuj

Ptujčani so se tudi letos pravili na kulturna srečanja, ki bodo trajala vse do 29. septembra. Slavnostna otvoritev teh prireditev je bila 8. avgusta. Po otvoritvi je kot prvo nastopilo cetinsko kulturno umetniško društvo "Njegos" s črnogorsko folkloro.

Ptujčane bodo poleg raznih skupin in solistov obiskali tudi Dunajski mladi pevci ter gledališka skupina iz Japonske. Zaključek teh ptujskih prireditev pa bo s koncertom solistov alisticke Marije Bitenc-Samčeve, basista Ladka Korošca in pianista Andreja Jarca.

Gorjušci ne marajo tujcev

Od Bleda se naprej čez Gorje, Zatrnik in mimo Sport hotela na Pokljuki pelje cesta, ki jo asfalt zapusti že pri Zatrniku, in se luknjasto privija med pozvnanjem kravjih zvoncev in planinsko reso v vas Gorjuše, znano po čedrah in zdravilnem zraku, ki prežene nadoho in druge bolezni dihal.

Gorjuše so menda najvišja vas na Slovenskem, štejejo 72 hiš in se lahko poleg odličnega zraka pohvalijo le še z elektriko in trgovino, ki jo je kmečka zadruga Srednja vas preuredila pred nekaj leti iz šole. Gorjuški šolarji se vozijo že peto leto s šolskim avtobusom v sosednji Koprivnik ali Bohinjsko Bistrico. Druge prometne zveze v Gorjušah ni, niti telefona niti vodnjaka in kar Slovenca najbolj čudi — niti gostilne nimajo.

Odrasli so zgarani. Moški so večinoma zaposleni v Gozdnom gospodarstvu Bled, žene pa so vse doma in skrbje za živino. Postranskega zaslužka ne poznajo. Tujcev ne marajo. Nizozemce, Norvežane in Nemce, ki pridejo najraje v Gorjuše po znamenite čedre, napote h Koritarju, Staretu ali Lotriču, drugače pa se drže sami zase. Vikendašev ne marajo, novih priseljencev ni. Hiš, v katerih je rod pomrl ali se odselil, je iz dneva v dan več... rajše jih gledajo prazne in neoskrbovane, kakor da bi jih tujim ljudem prodajali ali dali v najem in "Adijo mir".

Umrli so

19. avgusta
v Radomljah: Franci Oražem;
v Medvodah: Vencoslav Lipar;
v Kamniku: Branko Krempelj;
v Križah: Ana Rovtar, roj. Rozman;
v Ljubljani: Marija Rataj, Franc Oražem, Anton Koželj, Franciška Hreščak, roj. Janežič, Majda Kodra, Ljudmila Kristan, Ana Gril, Ivan Tomazič;
v Šempetru pri Novi Gorici: Olga Blazica, roj. Božulin;
v Koprju: Stanislav Bone.

21. avgusta:
v Ljubljani: Martin Hodalič, Roman Potočnik, Franc Pirih; na Savi pri Litiji: Jože Cestnik;
v Zalcu: Draga Žuza;
v Koprju: Artur Sušelj;
v Celju: Jože Zupan.

22. avgusta
v Ljubljani: Otmar Avsec, Katarina Gionetti, roj. Resman, Josip Leskovic, Pavla Gantar, Ivanka Osredkar roj. Lampič, Avgust Kregar;
v Kranju: Valentin Hlebec; na Unču: Anton Slajnar;
v Ribnici: Janko Trošt;
v Polju: Lucija Brdovnik, roj. Dimnik;
v Kamni gorici: Jožica Arh.

23. avgusta
v Ljubljani: Franc Koželjnik, Amalija Sinkovec, roj. Zomer, Franc Boljka, Pavlina Artač, roj. Antič, Štefan Rodeš, Emil Rejc, Marija Zumer, roj. Sege, Pavla Podlesnik, roj. Gajšek, Pavel Poglajen, Edvard Frank;
v Bohinjski Bistrici: Miro Ogrin;
v Kamniku: Marija Zargi, roj. Weib;
v Dolu pri Hrastniku: Fani Kolšek.

25. avgusta:
v Ljubljani: Slavka Vovk, roj. Glavnik, Emil Rejc, Joseph Leskovic;
v Trstu: Marija Stare, roj. Heyrovsky;
na Obrežju-Jesenice na Dolenjskem: Alojz Žokaj;
v Sentrupertu na Dolenjskem: Spiridon Stamatij;
v Dravljah: Marica Kosmatin, roj. Rus;
v Idriji: Franci Didič;
v Godešcu-Rateče: Melhior Bobnar (Reškov ata);
v Loškem potoku: Anton Barotl;

26. avgusta
v Ljubljani: Dragica Kranjc, Mirica Felle, roj. Gajšek, Bogomir Mayr, Zora Stojanovič, roj. Steger, Franc Rupnik;
v Gaberskem v Trbovljah: Ludvik Pavlič;
v Novi Gorici: Albin Tinta;
v Cerklji: Hani Boehm;
v Trzinu: Kristjan Perko;
v Sotražici: Franc Vesel;
v Slovenj Gradcu: Jože Rojč;
v Vrhnem: Marija Plevnik, roj. Vrečko.

ASPIRIN PREPREČUJE SRČNE NAPADE!

Nacionalni inštitut za srce in pljuča v Bostonu bo vložil 16 milijonov dolarjev v raziskave, ki naj pokažejo, ali aspirin preprečuje srčne napade, ki zahtevajo po svetu vsako leto milijone človeških življenj.

Bostonski in britanski znanstveniki so v letu dni zbrali podatke, ki potrjujejo domnevo, da aspirin, znan kot zdravilo proti "majhnim nadlogam", preprečuje srčno kap.

V bostonskem programu, ki bo trajal štiri leta, bo pod nadzorstvom medicinskih centrov sodelovalo okoli 4.200 prostovolcev iz starostne skupine 30 do 70 let.

Predstavniki medicinskega centra pri bostonski univerzi, kjer bodo proučevali 150 pacientov, je izjavil, da bodo prostovoljce sprejemali le na podlagi zdravniškega dovoljenja, v posebej pa pridejo tisti, ki so v minulih petih letih imeli vsaj en srčni napad.

Mnogi medicinski izvedenci

izražajo bojazen, da utegnejo poročila o tej akciji vplivati na veliko število ljudi, da bodo potem nekontrolirano jemali aspirin. Pri ljudeh s čirami na želodcu bi to lahko povzročilo krvavitve. Polovica prostovoljcev, ki bodo sodelovali pri tej preizkušnji, bo dobivala gram aspirina dnevno, druga skupina pa neškodljiv nadomestek.

V Veliki Britaniji so že pregledali 600 pacientov, ki so preživeli srčni napad. Rezultati kažejo, da je umrljivost za 25 odstotkov redkejša pri tistih, ki so vsak dan jemali aspirin. Strokovnjaki so mnenja, da je treba domnevni zaščitni učinek aspirina na srce pripisati njegovi lastnosti, da preprečuje strjevanje krvi.

Miro Čokelj:

Romarjev povratek

Mejni prehod pri Sežani. Ljudje čeblijo v vseh mogočih jezikih, kolone avtomobilov se z obeh strani počasi premikajo preko meje.

Po cesti iz Trsta je prišel romar. Dolgo je romal, polovico sveta obhodil, a slednja pot, steza ali cesta, ki jim je v življenju sledil, so vodile proti domu. Na sever in jug, vzhod in zahod so se razpredale njegove ceste, pa vendar vselej in povsod vodile tja, kjer je privrkat vdihnil v svoja mlada pljuča čisti, svobodni planinski zrak, prvokrat prislunil zgovornemu šumu gorskih studencev, šepetu vitkih smrek in oglušujočemu odjeku viharja v gorskih dolinah. Po božjo, kot romar pred oltarjem, se je ozrl na goličave Nanosa in gozdove Snežnika. Pogled je ljubeče objel kraške goljave skalnatih polj in samotne doline, skrite med kamenjem in varno obdane s kodrastimi hrasti.

Bil je utrujen. Dolga hoja po svetu, veter in dež, sonce in mraz, dnevi in noči, dalja in čas so izterjali svoje dolgeve iz njegovih mladih moči.

"Čemu?" se je vprašal. "Čemu se vračam, ko se nekoč nisem smel? Čemu sem prehodil tretjino sveta, ko bi nekoč lahko tu zaspal? Rodna trata bi mi bila postelj, domači kamen zglatje in z zvezdami posuti žamet nebes pod Triglavom odeja?"

Sedel je na obcestni kamen in si z dlani zakril obraz. Sence preteklosti so se zgrnile okrog njega. Domači kaplan je vstal iz dlani, v roki je držal knjigo o brezdomcih, ki mu jo je dal ob slovesu in s prstom kazal na posvetilo, ki mu ga je napisal po Balantiču:

"Ko boš tujina mi vso kri izpila, ko neizgovorjena bo beseda prišla kot ogenj mi na usta blede,

bo davna želja domu me vrnila..."

"Ne, častiti, saj ni bilo tako," je šepnil, kot bi se pogovarjal. "Več mi je tujina dala, kot pa rodni dom. Sprejela me je za svojega, enakega med enakimi. Marsikatero ceno je zahtevala od mene, a ene nikdar: da bi se zatajil. Kar sem bil, sem. Dolga pot me je utrudila, postaral sem se, a tujini svoje krvi nisem dal..."

V mraku dlani je posijala majcena luč in obsijala skromno sobico. Mal, kodrolas deček je mirno spal v postelji in ni vedel, da je nedavno napravil svoje prvo in največje junaštvo - shodil je. Privita petrolejka je drhtela v temo. Na mizi je bila razprta Cankarjeva knjiga o Kurentu:

"Le na pot, le na pot, kamorkoli! Kadar odpre jetnik železnica vrata ali vpraša, kam česta drži? Le iz ječe, le iz trpljenja - pa kamorkoli... Zbogom, ti čr-

vročini. Vrste avtomobilov so se prelivale v njej in polagoma izhlapele. Cesta je ostala prazna.

Potem je od domače strani prišla dolga procesija. Vodil jo je Kurent, godel na svojo vijolino in klavno poskakoval. Njegova pesem ni bila ne vesela, ne žalostna, kvečjemu otožna. Tik pred mejo se je ustavil in nagoval procesijo:

"Do tod grem lahko z vami, ljudje božji, in ne dlje. Onstran sem brez moči. Še je čas, da se premislite, še je čas, da se obrnete nazaj v svoja nebesa pod Triglavom..."

"Ne jaz," se je oglasil mladenič. "Zame in za moje šole nimajo ne kruha ne dela..."

"Ne zadržuj nas, Kurent," se je oglasilo mlado dekle. "Onstran je svoboda, je veselje, je vesela pesem. Ves svet je na široko odprt..."

"Da, spravi svoje gosli, poslej si bomo znali gosti sami," se je oglasilo mlado dekle. "Rajši sam onstran, kot da se mi žena vlači pred lastnimi očmi..."

"Saj se kmalu vrnem, poln denarja. Vso kmetijo bom obnovil in potem bo ohcet, kot je še nisi videl. Take ohceti veselili ljudi še niso razveseljevale tvoje gosli..."

"Ne varaj se, prijatelj," je resnobno odvrnil Kurent. "Na mnogih ohceti sem že godel, a nikdar še na niti eni, kjer bi vsi svatje bili srečni. Veseli, da - a srečni, ne. Tudi na tvoji ne bodo." S prstom je pokazal na procesijo: "In tudi vi ne boste srečni... Sreča je le v vas in te ne nosite s seboj..."

Spet je dvignil gosli, da bi ljudem zaigral v slovo.

"Ne mami nas s svojo pesmijo, Kurent. Taka je naša volja in taka je naša pravica, da lahko gremo, kamor in kadar hočemo," ga je nekdo ustavil. Sledili so mu glasovi iz množice:

"Naprej, v svet..."

"V Ameriko..."

"V Nemčijo..."

"V Italijo..."

"Kamorkoli, svet je velik in širok, za vse je v njem mesta..."

Kurent je takrat odstopil na rob ceste. Povesil je vijolino ob sebi, kot bi mu bila potna palica in bi se rad nanjo naslonil. Dolgi sivi lasje so mu plapolali v vetru, ki je prinašal s seboj skrivnosti vonj morja. Debele solze so se mu ulile po licih.

"Hodite," je zahlipal, "saj to je vaša usoda. Tako je bilo od vekomaj in je še: če doma jim dobro ni, žerjavi se čez morje vzdignejo..."

In šli so preko meje, mimo Kurenta in romarja, ki sta solznih oči zrla vanje in v bridki žalosti nista imela besede, ki bi jo jim povedala v slovo. Šli so mimo njiju in bili so neboljani in revni in goli do svoje žalostne in razočarane duše. V rokah pa so nosili svoja krvaveča srca.

Romar je strmel za njimi in pri srečanju mu je bilo hudo, kot nikdar v življenju.

"Čemu nam je usojeno, da odhajamo?" se je razjokal. "Za kruhom? Svobodo? Življenjem? Srečo? Sto let že odhajamo in koliko časa še? Ustavi jih, domovina in stori čudež: spremeni tla kamen njim v kruh, prelij svoja nebesa v njih srca, da bodo srečni..."

A čudeža ni bilo in procesija je polagoma utonila v mrak, ki

se je tiho priplazil iz kraških dolin, prekril več Kras in počasi lezel vkreber proti vrhovom gora. Kmalu so le še vrhovi Snežnika, Nanosa in belih planin žareli v toplem večernem soncu. Takrat je romal doumel: "O, domovina moja, saj nisem hrepenel, daleč v svetu, po tvojih ljudeh. Tujec bi bil med njimi. Tvoji ljudje so odhajali, preden si me rodila, tudi mi smo odhajali in še drugi odhajajo in bodo odhajali, dokler ne storijo svojega čudeža za vse. Le tebe sem hotel videti. Tebe, domovina, ki si me rodila. Tebe, iz katere nedrži sem se neboljane izvil. Tebe, da te še enkrat vidim in poljubim tvoja ljubljena tla pred zadnjo nočjo... Sto let romanja in romarjev je poteklo, a ti stojiš, kot si bila: mala in mogočna, lepa in neboljena in zgodovina tvojih romarjev je v tebi zapisana na veke s srčno krvjo..."

Dvignil se je in se napotil preko meje. Prijazno so ga sprejeli in mu odprli pot v rodni dom. On pa je mirnega srca šel mimo njih po široki cesti, ki se je v sijaju zvezd iskrla kot srebro. Hodil je in hodil, dokler se ni utrudil. Potem pa je pri prvih hrastih zavil s ceste, pokleknil in pobožno poljubil domača tla. In takrat se je domovina usmilila romarja in storila čudež. Zvezde na nebu so se vžgale lepo, kot še nikdar in razsvetlile ves njegov prelepi dom, tisoči slavev so zapeli zaljubljeno pesem noči tako, kot včasih, pred mnogimi leti. On pa je legel in zaspal, mirno in sladko kot otrok v materinem naročju, zakaj domača trata mu je postala postelj, beli kraški kamen zglatje in z zvezdami posuti žamet nebes nad Triglavom odeja domovine, v kateri ji spet zasnal.

Nesreče v stanovanjih

Ze dalj časa je dokazano, da so stanovanja ali hiše, v katerih živimo, nevarno področje, kajti v njih se zgodi mnogo nesreč.

Raziskave so pokazale, da v Združenih državah sodi med najbolj nevarne predmete - hladilnik! Sledje mu razni gospodinjstvi pripomočki in stroji. Vrtni plavalni bazeni so po stopnji nevarnosti na šestnajstem mestu, vžgalice pa šele na devetindvajsetem. Pred več leti, ko še ni bilo mehāniziranega gospodinjstva, so vžgalice zavzele prvo mesto.

Čez leto dni spet

Princesa Caroline iz Monaka ni imela sreče pri sprejemnem izpitu na inštitutu za politične vede v Parizu: spodletelo ji je "kljub vestnim pripravam", kakor je kasneje izjavila 18-letna kandidatinja. Londonski "Daily Mail" je zapisal v tej zvezi, da je Caroline žrtvovala preveč prostega časa popevkarju Philipu Lavillu in da se je prepogosto zadrževala v prijetni družbi pozno v noč. Caroline bo spet poskusila prihodnje leto.

Umrla najstarejša Mariborčanka

V Mariboru je 6. avgusta t.l. umrla v 105. letu najstarejša Slovenka Zofija Muhr. Pokopali so jo v petek, 8. avgusta, na pokopnem pokopališču v Mariboru.

NEOBICAJNA VAJA — Desetina kraljevih marinov prekuša svoje sposobnosti, ko ni v bližini druge priložnosti, na stenah hotela Hilton v Londonu, s katerega se spušča na tla.

RADOVEDNOST? — Krave so se ustavile na robu pašnika in si ogledujejo, kaj je pred njimi. Kravja radovednost?

KOLEDAR društvenih prireditev

SEPTEMBER

14. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.
16. — Podružnica št. 14 Slovenske ženske zveze priredi "Vanity Fair" v Euclid Park Clubhouse. Začetek ob 7.30 večer.
21. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu od 11.30 do 2. popoldne.
21. — Skupne podružnice Slovenske ženske zveze priredijo bazar v Slovenskem domu na Holmes Ave.
27. — Graducija šole sv. Lovrenca — kosilo in ples ob 7. uri v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.
28. — Narodni Baragov dan: sv. maša ob 2.30 pop. v stolnici sv. Janeza na Superior Ave. in E. 9 St., ob 3.30 popoldne spored v avditoriju St. John Collegea.

OKTOBER

4. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue.
5. — Euclidška kulturna skupina priredi koncert v SDD na Recher Ave. ob 4. uri pop.
5. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi VINSKO TRGATEV v parku Triglav.
11. — Društvo SPB Cleveland priredi družabni večer v veliki dvorani pri Sv. Vidu.
12. — Klub Ljubljana priredi večerjo in ples v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 4. popoldne.
18. — Klub nevrbiških slovenskih upokojencev priredi večerjo in ples v SND na E. 80 St.
18. — DSPB TABOR priredi jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.
19. — Občni zbor Slovenske pristave.
25. — Halloween — kosilo in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.
25. — Štajerski klub priredi svoje martinovanje v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. večer. Igra Alpski kvintet.

NOVEMBER

8. — Pevski zbor Jadran priredi večerjo in ples s programom v SDD na Waterloo Rd. Igra Ed Rodick orkester.
8. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., praznuje 25-letnico svojega obstoja s svečano akademijo v farni dvorani pri Sv. Janezu na 84 in Cold Spring Rd. Igrajo Veseli Slovenci iz Sheboygana.
8. — Belokrajski klub priredi "martinovanje" v SND na St. Clair Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".
16. — Slomškov krožek postreže z domačim kosilom v Avditoriju pri Sv. Vidu od 11.30 popoldne do 2. ure popoldne.
23. — Bazar v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.
23. — Zahvalni festival pri Mariji Vnebovzeti.
29. — "Thanksgiving" kosilo in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.
30. — Pevska skupina SZZ "Dawn" priredi koncert v SDD na Recher Avenue.

DECEMBER

7. — Moški zbor Slovan priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. ob 4. popoldne.
7. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi miklavževanje v farnem avditoriju.
31. — SDD na Recher Avenue priredi SILVESTROVANJE v svojih prostorih.
31. — SILVESTROVANJE v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.
31. — Slovenski delavski dom na 15335 Waterloo Rd. priredi

Silvestrovanje.

JANUARY — 1976

18. — Pristavska noč v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

FEBRUAR

8. — Slovenska šola pri Sv. Vidu pripravi nedeljsko kosilo v avditoriju.
14. — Štajerski klub pripravi DOMAČE KOLINE v farni dvorani pri Sv. Vidu. Čisti dobiček bo razdeljen med bolne članke Kluba in Slovenski starostni dom na Neff Road.

MAJ

9. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farnem avditoriju.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

STAVBENIK PRODAJA

plus kredit od davka, ranč s tremi spalnicami, dvojna priključena garaža, formalna jedilna soba, s posebnostmi, klet, popolnoma karpeterana, najboljši material.

EUCLID—ST. CHRISTINE velik družinski dom s štirimi spalnicami, dve spalni sobi spodaj, dve spalni sobi zgoraj, jedilna soba, klet, dvojna garaža, ognjišče.

SE MORA PRODATI

Euclid zidan ranč, velike sobe vse na enem nadstropju, tri velike spalnice, formalna jedilna soba, velika družinska soba, priključena garaža. Lastnik premesčen. Lastnik želi ponudbo.

NOVA HISA ZA DVE DRUŽINI

v Euclid, od E. 260 St. 6-6, po tri spalnice vsako stanovanje, formalna jedilna soba, 1½ kopalnice, klet. Kvalitetno delana.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. RE 1-1070
Odprto od 9. do 9. (140)

SLOVENKA ISČE

eno veliko ali dve sobi s kuhinjo v bližini E. 185 St. in Harland Ave. do E. 222 St. in Miller Ave. Kličite 431-6584 (9,12 sep)

V NAJEM

tri sobe zgoraj na Holmes Ave. pripravno za eno žensko. Kličite 681-2961 (138)

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4112
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO AID FOR AGED PRESCRIPTIONS ZA OSTARELE

Help Wanted Female

HEAD HOUSEKEEPER

Some cooking, for two adults. Other help employed. Excellent salary. Winter in Florida. Call 321-8951 (137)

Help wanted Male or Female

HELP WANTED

Live-in, single or couple, in exchange for care of gentleman, golden ager. Private quarters. Slovenian neighborhood, garage, etc. Days call 267-0600, nights 228-1771 for information. (138)

BY OWNER

for sale two bedroom bungalow in Euclid. Available for immediate occupancy 731-4703. (137)

DENTAL ASSISTANT

WANTED

Full time, will teach, must be able to type and speak Slovenian or Croatian. Call 341-6644. (144)

JANEZ JALEN:

BOBRI

Prva knjiga

SAM

Največkrat pa mu je pogled obstal na Goli gori, katere kljukasto nosati vrh je bil od zadnjega dežja naprej narahlo pobeljen s snegom.

Ostrorogi sam ni vedel, kdaj je preveslal preliv med prvima dvema otokoma. Šele ko je zagledal pred sabo obsežno kolišče Tršatega Tura in njegove rogatega ovce in kože in buše, ki so se pasle na Plešivci, se je spet spomnil, kam je prav za prav namenjen.

Nak. Sam od sebe ne ustavi drevaka in ne pojde v kolišče. Delal se bo, kakor bi kar tako slučajno priveslal mimo. Ne bodo ga zgrešili. Če jim je prav zaradi Jezerne in Kodrolaske, mu že poreko, naj se ustavi.

Zdaj je Ostrorogi šele pomislil, da Jezerne Rože najbrž ne bo doma. Tak lep dan! Jo bo pač moral poiskati. V zalivu za Plešivco, je rekla, da se najrajši mudi.

Ostrorogega so najprej zagledali in zavohali psi. Cela tolpa se jih je bila pripodila po pristajnem mostu navzdol. Kar v vrsti so stali s prvimi nogami na spodnjem brunu in lajali in bevskali vsi od kraja. Stari bolj debelo, spomladanski mladci pa cvileče tanko. Čokat moški je prišel k ograji zgoraj na mostišču gledat, kdo prihaja. Jelen je po ukrivljenih nogah koj prepoznal Urnega Sulca. Zamahnil mu je v pozdrav. Zdaj je tudi Jezerne brat spoznal njega. Odzdravil mu je. Grede je pa že miril pse in jih podil narazen.

Ostrorogi je priveslal pod kolišče. "Priveži drevak in pridil k nam gor," je povabil Sulec Jelen. Naproti pa mu ni šel. Je zagledal v prelivu med srednjima otokoma še en drevak, ki je z vso naglico drsel naravnost proti Turovemu kolišču. Kdo bi utegnil biti?

Ostrorogi je pristal in skočil na most. Začudil se je, da se nič bolj ni mogel. Po mostu navzdol je hitela naravnost proti njemu Jezerna Roža. Pa se ni ustavila. Samo mimogrede mu je hitro povedala: "Turu naju nič ne omeni. Je razpihan kakor gad danes. Pa za mano pridil. Saj veš kam." In je odrinila drevak in odveslala.

Jelen bi se najrajši obrnil in pohitel za njo. Pa ni smel. Se vprašati ni mogel Jezerne ničesar. Gotovo ga Tršati Tur od nekod opazuje. Kar mirno je

moral iti naprej.

Urni Sulec je še vedno stal pri ograji, čez katero je visela mreža in se sušila. Z roko si je zasenčeval oči in pazno gledal na jezero.

"Na kaj si postal tako pozoren?" je odgovoril Jelen Sulca.

"Zdi se mi, da spet vesla Karp k nam. Le poglej!" Urni je pokazal s prstom oddaljeni drevak. "Spet?" se je začudil Ostrorogi.

"Spet, spet. Zadnje čase večkrat pride." V Sulčevem glasu je bilo precej zvitosti.

Saj Ostrorogi je vedel, pa je vendar še vprašal. Samo da kaj reče: "Po kaj pa hodi?"

"Hm. Po kaj," Urni je premolknil: "Pred Tura se repenčiti in bahati. Saj zame je vseeno. Jaz dobim Kodrolasko tako ali tako. Ti si boš pa menda moral drugod poiskati ženo."

Ostrorogi je Sulca strupeno pogledal. Za malo se mu je zdelo njegovo govorjenje. Bahač bahavi. Zabrulil mu je nazaj: "Bi mi ne bilo težko. Imam kaj lepo ponudbo. Ko bi ne šlo ravno za Jezerno —" Jelen je zapazil na Sulčevem obrazu precej čuden smeh. Obmolknil je. Že tako se je preveč izdal. Brž je hitel popravljati: "Sicer pa. Manjka žensk!" Ostrorogi je malomarno zamahnil z roko.

"Kaj se vznemirjaš, silni medvedar?" Za Jelenom se je oglasil Tršati Tur. Ujel je zadnje besede Ostrorogega. Tudi on se je samozadovoljno smehljal in je naskrivaj pomežiknil Urnemu, česar Jelen ni prezrl: "Zanko mi nastavlja, lakomnika," je pomislil. Pa se je potajil in malomarno odgovoril: "O, nič." Mu že Jezerna sama pove. Zdaj je razumel njeno naročilo, naj pride za njo. Le kaj bi rada Tur in Sulec izpulila iz njega.

"Dobre love si si osvojil, kakor slišim," je spet spregovoril Tršati.

"Sem," je bil Jelen kratke besede.

"Zate so kar preveliki." Tur ni mogel več prikriti svojega pohlepa.

Samozavestno je odgovoril Ostrorogi: "Za sedaj, ne rečem. Čez leta pa, ko mi naraste kolišče, utegnejo biti še premajhni."

"Takooo —?" Tršati Tur je mrko pogledal. Urni Sulec se je ozrl nazaj na jezero. Proti kolišču je naglo brzel lahek drevak.

vak. Urni Sulec je že odprl usta, da Jelenu nakljub prijazno pozdravi Karpa. Pa se je začudil. Kaj se je prej zmotil, ali kaj? V drevaku ni sedel Karp, pač pa njemu popolnoma neznan mladeček. Namesto Sulca je odgovoril priveslalca Ostrorogi Jelen: "Kaj pa ti tu delaš, Ris?"

"Tebe iščem," se je zavrnil Pegavec.

"Je v kolišču kaj narobe?" je hlastnil Jelen.

"Ne, ni. Samo nekaj ti moram povedati. Dol pridil." Ris je pristal pod mostom.

"Kaj bi utegnilo biti?" je pomislil Jelen in stekel navzdol k vodi.

Ris je šepetaje in v eni sami sapi hitel praviti Jelenu, kako je Karp besen odšel raz kolišče in se zapodil naravnost za njim, za Ostrorogim. Za prelivom med prvima dvema otokoma je pa zagledal drevak, v katerem je veslala mlada ženska. Ustavil se je in prikril. Potem je pa začel zalezovati žensko.

Ostrorogi je vedel dovolj. Planil je v svoj drevak in odveslal. "Vozi za mano!" je še ukazal Pegavcu.

"Kam pa tako naglo?" je zaklical raz mostišče Sulec.

"Se ne utegnem več muditi. Pridem drugič." Odgovoru, kam gre, se je Ostrorogi namenoma izognil.

Jelen in Ris sta zginila okrog Ostrega rta, ki je molen iz otoka Plešivce daleč v jezero. — Pod Kamnom se pravi dandanes tam —

"Zdi se mi, da Ostrorogi hiti za Jezerno," je opozoril očeta Tura Sulec.

"Naj."

"Pa tudi Karp je moral odveslati v isto smer."

"Naj."

"Če bi šla pogledat za njima?"

"Nikamor!"

Urni Sulec ni mogel razumeti očetove brezbriznosti. Pa mu je Tršati Tur pojasnil: "Kar bori naj se za Rožo. Čim dlje in čim bolj se bosta, tem več dobička bova imela midva. Jo zlepa še nikamor ne dam. Tebi se pa za Kodrolasko še tudi nič ne mudi. Imaš dovolj dekel v kolišču."

Tur in sin sta se razšla. Tršati si je zadovoljno gladil brado in brke. Urnemu pa ni bilo povsem prav. Še manj bi mu bilo, če bi vedel, kaj se za Plešivco plete. Nihče bi ga ne mogel obdržati doma.

V globoko v trdino zajedenem zalivu za Ostrim rtom so skrbno

prikrili čakali v svojem dolgem drevaku na Jelena in Risa mladci. Vodil jih je nekaj starejši Pegavec brat Navihanec. Ostrorogi je mladce skoraj nahrulil. "Kaj pa vi stikujete tod okrog?"

"Kar tako," se je potajil Navihanec.

"Hm. Vam že pokaže Karp, če vas zaloti," je posvaril Jelen mladce.

"Hm!" Navihanec se je hudo mušno popraskal za ušesi: "Ali pa mi njega speljemo na led, če nanese prilika."

"Da se mi ne vtaknete vmes, če se midva spoprimeva," je prepovedal Ostrorogi. Seveda. Karp bi se utegnil kasneje širokoustiti, da je moral Jelen nedorasle mladce klicati proti njemu na pomoč. Ta bi bila lepa. Ko ga sam lahko igraje užene.

"Obvaruj!" Navihanec se je zavrnil in dvignil predse obedve roki z razkrcenimi prsti.

"Da se mi niti blizu ne prikazete!" Ostrorogi je z roko pogrozil.

"Ne boš nas videl." Navihanec se je smejal in odkimaval z glavom, da so se mu potresali dolgi lasje: "Se znamo dobro prikriti. Nas je zgrešil Neokretni, pa bi

nas ti tudi, da se nismo sami pokazali."

"Le glejte!" Jelen je odveslal. Navihanec je pa moral kar priznati, da je prav govoril.

Hitro je drvel drevak Ostrorogega po mirni jezerni gladini. Vodni ptiči so vzletavali pred njim. Ribe so švigale izpred drevaka v trstje in ločje in v senco vej. Šeuke so se zarivale v blato. Ostrorogi se pa niti ni utegnil ozreti, če ga pegasti Ris dohaja ali ne. V jezeru se je raz jasno nebo ogledovalo jesensko sonce.

"Hej, mladci!" Navihanec je dvignil roko: "Vesla v vodo!" Zamahnil je z obema rokama navzdol. Tiho se je premaknil dolgi in ozki drevak. Navihanec ga je vodil po sencah, da je bil z jezera manj viden in da bi ga vsak čas lahko spet skrili pod previsne veje ali kamor koli, samo da ne spazi mladcev nezazeleno oko.

Jezerna Roža je dokaj naglo priveslala med otoke za Plešivco. Prepodila je veliko jato sivih gosi. Dvignile so se iz vode, se razvrstile v črto in odletele vzdolž jezera proti spodnjim krajem. Jezerna si je pozelela leteti z njimi, do spomladi, ko

bo imel Ostrorogi, če bo prav, že svoje kolišče. Tako pa, kdo ve, kaj se splete čez zimo. Roža je položila veslo prek drevaka. Nikamor več se ji ni mudilo. Kar tu počaka Jelena. Ne more je zgrešiti. Podvival se bo pa kar gotovo. Jezerni se je dobro zdelo, da se ji je posrečilo Ostrorogega neopaženo posvariti pred Tršatim Turom. Mu že še bolj natančno pove. Samo da bi kmalu prišel.

Jezerna se je ozrla. Izza otoka se je prav takrat pripodil drevak. Moški je sedel v njem in hitel na vso moč veslati. Roža niti podvomila ni, da je to Ostrorogi. Zaveslala je naproti.

"Kako pa, da je odložil risji kožuh?" Jezerna je pripravila in začela bolj natančno gledati: "I, pa saj ni Jelen." Roža se je ugriznila v spodnjo ustnico. Prepoznala je Karpa: "Smrduh!"

Prvi hip Jezerna ni vedela, kaj naj naredi. Ubežati Neokretnemu ni mogla. Bi jo dohitel. Skriti se mu tudi več ne more. Ah nič. Sreča ga. Kaj pa ji more. Sicer bo pa kmalu tudi Ostrorogi tu. Tačas se ga pa že kako ubrani, če bo hotel biti nasilen. Se najbolj prav bo, če se naredi, kakor bi se ga nič ne bala in ga celo ogovori. Jezerna je glasno zaklicala: "Karp! Kaj pa ti buriš po naših vodah?"

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

Telephone: 944-8436

Spomlad je tu! Najboljši čas za barvanje vaših hiš!
Preglejte vaše domove in pokličite nas
za brezplačen proračun. Smo strokovnjaki!
Sanitas in papiranje

Za vsakovrstna tiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:
okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.
Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

Ženini in neveste!

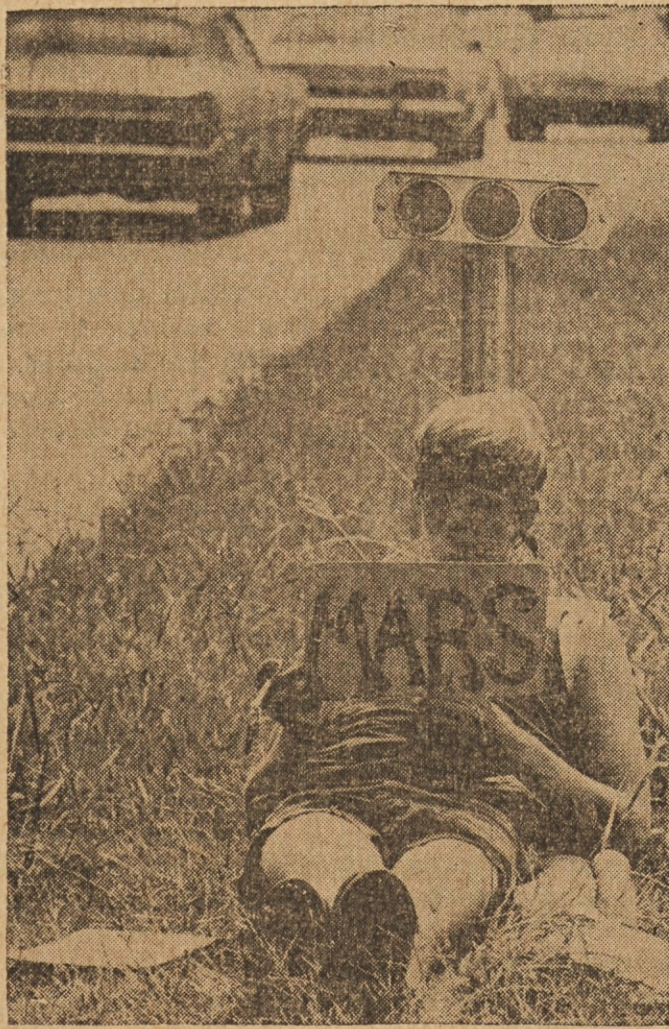
Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska
krasna poročna vabila
po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite
vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

ČE ŽE NE NA MARS, PA NA ZEMLJI — Steve Johnson iz Phoenixa, Ariz., sedi ob cesti z napisom, da bi rad na Mars. Ker ga na Mars ne more nihče od voznikov, ki se ustavijo ob njem, peljati, ga vzamejo s seboj proti cilju na zemlji. To je prav za prav Stevov smoter.

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosеду, ki še ni naročen nanjo